

ปัจจัยการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในยุคโควิด-19

FACTORS IN THE INVESTMENT DECISIONS OF INVESTORS IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND IN THE COVID-19 ERA

สิริรักษ์ ธัญญาไพศาล^{1*} ไกรวุฒิ ตั้งสัตยาชีวะ² และ สิริภา ธัญญาไพศาล³

^{1,2}หลักสูตรบัญชีบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

³คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

Sirirak Thanyaphaisan^{1*}, Kraiwut Tangsattayacheep² and Siripa Thanyaphaisan³

^{1,2}Accounting Department, Faculty of Management Sciences, Phuket Rajabhat University

³Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University

*E-mail: Sirirak.t@pkru.ac.th

Received: 2021-08-30

Revised: 2021-09-28

Accepted: 2021-09-29

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งส่งผลกระทบต่อการลงทุนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากการศึกษาพบว่า ความเข้าใจในกระบวนการตัดสินใจลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไป จะเป็นข้อมูลสำคัญให้นักลงทุนใช้ประกอบการกำหนดกลยุทธ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ได้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจมีดังนี้ 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน 2) ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ 3) ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ปัจจัยสนับสนุนการลงทุนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และ 4) ปัจจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านการลงทุน โดยปัจจัยต่าง ๆ ในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นสิ่งสำคัญที่นักลงทุนต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อให้การลงทุนนั้นเกิดความเสี่งน้อยที่สุดเพราะความเสี่งต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ย่อมมีมากกว่าสถานการณ์ปกติแน่นอน

คำสำคัญ: การตัดสินใจ การลงทุน ตลาดหลักทรัพย์ ยุคโควิด-19

ABSTRACT

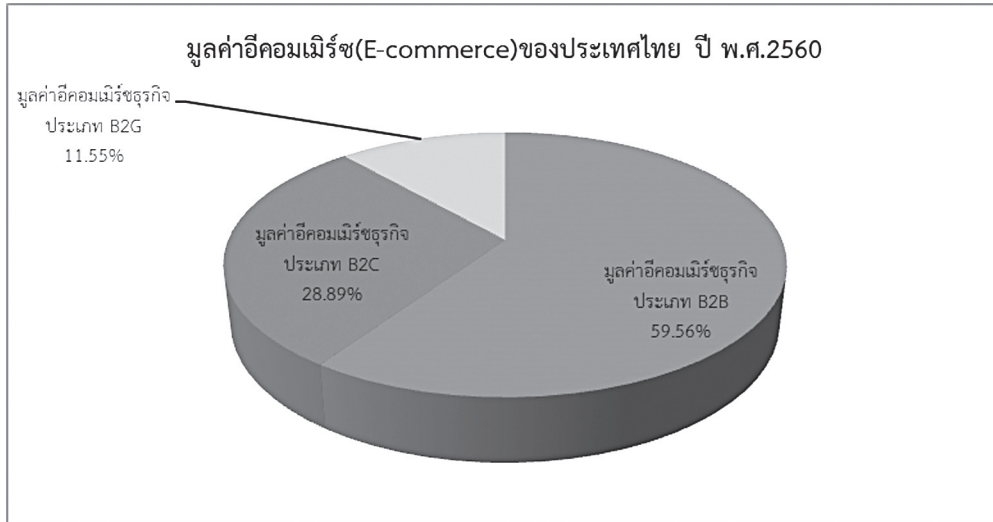
The objective of this article was to study the factors that affect the investment decisions of investors on the stock exchange of Thailand that was inevitably affected by investment. The study revealed that the changing of paradigm understanding for the investment decision was important information for investors to assemble of Investment Strategy Formulation in the stock exchange appropriately and ultimately benefits. The factors considered in the investment decision include: 1) Personal factor of investors, 2) Knowledge factor of stock exchange investment, 3) Analysis factor to support investment in the Covid-19 Era, 4) Innovation and technology factor for investment. These factors in the investment decision of investors in the stock exchange of Thailand were the most important for consideration prudently of investors in order to occur the lowest risk because the risk in the Covid-19 Era for investment in the stock exchange was affected more than normal situation.

Keywords: Decision, Investment, Stock exchange, Covid-19 Era

บทนำ

ในช่วงวิกฤตการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -2019) ที่มีความรุนแรงขึ้นทั้งในประเทศไทยและทั่วโลก ส่งผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และความเป็นอยู่ของมนุษย์ ส่งผลให้หลายประเทศต้องปิดเมือง ต้องปรับตัวให้เข้ากับวิถีชีวิต และวิธีการทำงานที่แตกต่างไปจากเดิม แต่ท่ามกลางวิกฤตที่เกิดขึ้นก็เพิ่มโอกาสให้กับธุรกิจบางประเภทที่สามารถดำเนินการไปได้ด้วยดี อาทิ ธุรกิจอีคอมเมิร์ซ (E-commerce) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และการผลิตซอฟต์แวร์ รวมถึงยารักษาโรค ซึ่งเป็นผลมาจากความต้องการที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการซื้อปิ้งออนไลน์ และความใส่ใจด้านสุขภาพในภาวะการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ผู้เขียนตั้งข้อสังเกตว่าธุรกิจที่เติบโตขึ้นเป็นธุรกิจประเภทเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งนี้เพราะ

ในยุคปัจจุบันนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมาก จนกลายเป็นปัจจัยสำคัญของการดำรงชีพ จากผลการศึกษาของ นพดล พันธุ์พานิช และสุภามาศ สนิทประชากร (Punpanich & Sanitprachakorn, 2019: 32-33) ที่ศึกษาข้อมูลจากสำนักพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ปี พ.ศ. 2560 พบว่าประเทศไทยมีมูลค่าอีคอมเมิร์ซ (E-commerce) จำนวน 2,812,592.03 ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นมูลค่าประเภท B2B ประมาณ 1,675,182.23 ล้านบาท หรือคิดเป็น 59.56 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาเป็นมูลค่าประเภท B2C มากกว่า 812,612.68 ล้านบาทหรือ 28.89 เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่เหลือ จำนวน 324,797.12 ล้านบาทหรือ 11.55 เปอร์เซ็นต์ เป็นมูลค่าตามธุรกิจประเภท B2G ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 มูลค่าอีคอมเมิร์ซ (E-commerce) ของประเทศไทย ปี พ.ศ.2560

ที่มา: นพดล พันธุ์พานิช และสุภามาศ สนิทประชากร

(Punpanich & Sanitprachakorn, 2019: 32-33)

จากภาพแสดงให้เห็นสัดส่วนของการใช้อีคอมเมิร์ซ (E-commerce) ในกลุ่มอุตสาหกรรมทั้ง 8 กลุ่ม ที่ประกอบด้วย อุตสาหกรรมการค้าปลีก/ค้าส่ง อุตสาหกรรมการให้บริการที่พัก อุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมข้อมูลข่าวสารการสื่อสาร อุตสาหกรรมการขนส่ง อุตสาหกรรมศิลปะ ความบันเทิง นันทนาการ อุตสาหกรรมบริการอื่น ๆ และอุตสาหกรรมการประกันภัย แสดงให้เห็นพฤติกรรมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีของมนุษย์อย่างชัดเจน ซึ่งส่งผลให้นักลงทุนต้องตั้งรับกับการลงทุนที่มีนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทหลักในการตัดสินใจ ประกอบกับในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ความสำคัญด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยียิ่งเข้ามามีบทบาทในการตัดสินใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เพิ่มมากยิ่งขึ้นด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ทำให้การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของธุรกิจบางประเภทดังกล่าวข้างต้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีแนวโน้มการลงทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ในขณะเดียวกันผลตอบแทนในระยะยาวท่ามกลางความผันผวนของตลาดก็ไม่สามารถคาดการณ์ได้แน่นอนเหมือนสถานการณ์ในภาวะปกติ (Punpanich & Sanitprachakorn, 2019)

คณะผู้เขียนเล็งเห็นว่าการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นสิ่งที่ผู้ลงทุนต้องให้ความสำคัญกับการพิจารณาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น เพราะความเสี่ยงต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ย่อมมีมากขึ้นเช่นกัน ซึ่งนักลงทุนจะต้องยอมรับกับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น โดยหลักทรัพย์ใด

ที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงจะมีระดับความเสี่ยงสูง ในขณะที่หลักทรัพย์ใดที่ให้อัตราผลตอบแทนต่ำ ก็จะมีระดับความเสี่ยงต่ำ ดังนั้น ผู้ลงทุนควรเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุดในระดับความเสี่ยงที่เท่ากัน หรือเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนที่เท่ากันในระดับความเสี่ยงที่ต่ำกว่า

ในฐานะที่คณะผู้เขียนเป็นอาจารย์ด้านการบริหารธุรกิจ ได้มีโอกาสศึกษาปัจจัยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยเฉพาะปัจจัยการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จึงใคร่สร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้นักลงทุนได้คำนึงถึงก่อนการตัดสินใจลงทุน โดยใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดกลยุทธ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในยุคที่มีความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุดในการลงทุนต่อไป โดยปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจมีดังนี้ 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน 2) ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ 3) ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ปัจจัยสนับสนุนการลงทุนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และ 4) ปัจจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านการลงทุน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน

ปัจจัยส่วนบุคคลถือเป็นปัจจัยแรกที่มีความสำคัญต่อนักลงทุน นักลงทุนต้องมีความพร้อมในด้านปัจจัยส่วนบุคคล ไม่ว่าจะเป็นอายุของผู้ลงทุน ซึ่งหมายถึงวุฒิภาวะของนักลงทุน อาชีพของนักลงทุน

ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของรายได้ที่นักลงทุนนำมาลงทุน ระดับการศึกษาแสดงให้เห็นถึงวิสัยทัศน์ในการเลือกลงทุน รายได้ของนักลงทุนหมายถึงศักยภาพของนักลงทุน ประสบการณ์ของนักลงทุนเป็นสิ่งที่นักลงทุนได้พบได้เห็นมา ปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อนักลงทุน คณะผู้เขียนจึงขอรวบรวมปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนที่มีผลต่อการลงทุนดังนี้ (Nuanpradit, 2018)

1.1 อายุของนักลงทุน การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นักลงทุนจะต้องมีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ สำหรับนักลงทุนที่มีอายุน้อยหรืออายุระหว่าง 25-40 ปี มักจะมีความกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความเพิ่มพูนแก่เงินลงทุน ในขณะที่ผู้ลงทุนซึ่งมีอายุระหว่าง 40-50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำหรือรายได้ที่สม่ำเสมอ (Nuanpradit, 2018)

1.2 อาชีพของนักลงทุน หมายถึง การทำมาหากินของนักลงทุน เป็นการแบ่งหน้าที่การทำงานของคนในสังคมและทำให้ดำรงอาชีพในสังคมได้นักลงทุนที่ประกอบอาชีพจะได้ค่าตอบแทนหรือรายได้ที่จะนำไปใช้จ่ายในการดำรงชีวิตและมีเหลือเพียงพอมาเป็นเงินออม เป็นการสร้างมาตรฐานที่ดีให้แก่ครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติ และถือว่าเป็นแหล่งที่มาของรายได้ของนักลงทุน (Nuanpradit, 2018)

1.3 ระดับการศึกษา หมายถึง นักลงทุนที่มีการศึกษาหรือได้เรียนในระดับที่สูงมักมีแนวโน้มที่จะนำรายได้ของตนในส่วนของออมไว้มากลงทุน ผู้ที่มีรายได้สูงย่อมส่งผลถึงความต้องการด้านการลงทุนในโครงการใหญ่และได้ผลตอบแทนสูง ผู้ที่มีการศึกษาต่ำจะส่งผลทำให้นักลงทุนมีความ

ต้องการลงทุนในโครงการที่มีขนาดเล็กหรือใช้เงินลงทุนจำนวนเล็กน้อยและผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นไปจะยิ่งส่งผลให้มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนที่มีความละเอียดซับซ้อนมากขึ้น (Nuanpradit, 2018)

1.4 รายได้ของนักลงทุน หมายถึง ค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่ได้จากการทำงานของนักลงทุน หรือค่าจ้างและเงินเดือนรายได้จากทรัพย์สินสุทธิจากการประกอบธุรกิจ เงินได้รับเป็นการช่วยเหลือ บำเหน็จ บำนาญ เงินสงเคราะห์ รวมทั้งเงินชดเชยการออกจากงาน และเงินทดแทนซึ่งรายได้ของนักลงทุนแสดงถึงอำนาจในการเลือกลงทุน คนที่มีรายได้มากจะมีเงินออกมากเช่นกัน ซึ่งนักลงทุนจะนำเงินออมเหล่านั้นมาใช้ในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพื่อให้ประโยชน์ที่มากกว่าการฝากเงินกับธนาคาร (Nuanpradit, 2018)

1.5 ประสิทธิภาพของนักลงทุน หมายถึง สิ่งที่นักลงทุนได้ประสบพบเห็นมา ความชัดเจนที่เกิดจากการกระทำหรือได้พบเห็นมา ในด้านการลงทุนและประสิทธิภาพก็เป็นสิ่งที่มีคุณค่าในการเรียนรู้ทุก ๆ ด้าน ซึ่งประสิทธิภาพที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนนั้น มีอยู่ 2 ลักษณะ ดังนี้

- 1) ประสิทธิภาพตรง เป็นประสิทธิภาพที่เราได้ปะทะหรือสัมผัสด้วยตัวเองได้พบเอง กระทำเอง ได้ยินได้ฟังเอง
- 2) ประสิทธิภาพรอง หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ประสิทธิภาพทางอ้อม” เป็นประสิทธิภาพที่ได้รับการถ่ายทอดหรือรับรู้มาอีกทอดหนึ่ง (Nuanpradit, 2018)

จากปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนที่กล่าวไปข้างต้น ซึ่งเป็นปัจจัยการลงทุนพื้นฐานที่นักลงทุนควรทราบ แต่ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

ในปัจจุบัน นักลงทุนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีทักษะเกี่ยวกับการลงทุนเพิ่มเติมเพื่อจะทำให้ให้นักลงทุนมีโอกาสประสบความสำเร็จตามที่นักลงทุนได้ตั้งเป้าหมายไว้มากขึ้น ผู้เขียนจึงขอหยิบยกทักษะอื่น ๆ ที่จะทำให้นักลงทุนก้าวไปถึงเป้าหมายได้เร็วขึ้นในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ดังนี้ (The Stock Exchange of Thailand, 2019)

- 1) นักลงทุนจะต้องมีความรอบรู้ (Breadth) นักลงทุนส่วนใหญ่ที่ประสบความสำเร็จมักมีอุปนิสัยกระตือรือร้น สนใจเรื่องราวต่าง ๆ รอบข้าง นอกจากเรื่องราวการลงทุนโดยตรงแล้ว เหตุการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการลงทุนโดยทางอ้อม อาทิ โรคระบาด การเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเงินโลก เป็นต้น ก็มีความสำคัญเช่นกัน

- 2) นักลงทุนจะต้องช่างสังเกต (Observation) นักลงทุนที่ประสบความสำเร็จจะเป็นคนช่างสังเกต สนใจเรื่องราว ใส่ใจในรายละเอียด รวมทั้งการจดจำข้อมูลความสำคัญของหุ้น การเก็บรายละเอียดได้ยิ่งมากเท่าไรก็ยิ่งมีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะ ประเมินผลกระทบภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

- 3) นักลงทุนจะต้องไม่มีอคติ (Objectivity) นักลงทุนที่ประสบความสำเร็จจะมีอิสรภาพในด้านความคิดไม่ยอมถูกชักจูงหรือถูกครอบงำความคิดกระแสสังคมซึ่งกระแสต่าง ๆ อาจเกิดความผิดพลาดได้เพราะพฤติกรรมของมนุษย์ไม่สามารถนำมาคาดคะเนล่วงหน้าได้

- 4) นักลงทุนจะต้องรักษาวินัย (Discipline) นักลงทุนที่ประสบความสำเร็จจะเป็น

ผู้ที่มีวินัย สามารถอดทน รอคอยโอกาส ไม่ตัดสินใจตามกระแส เมื่อโอกาสมาถึงจึงค่อยคว้าและทำให้ดีที่สุดตามแผนการที่วางไว้อย่างมีระบบ

5) นักลงทุนจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) นักลงทุนที่ประสบความสำเร็จมักมองเห็นภาพรวมของเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกได้เป็นอย่างดี เพราะสิ่งเหล่านี้มีผลกระทบต่อการขึ้น-ลงของราคาหุ้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่นำมาตัดสินใจ รวมไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสำคัญต่าง ๆ อาทิ อัตราเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยน ราคาน้ำมัน มิฉะนั้นจะไม่สามารถจัดการกับโอกาสที่จะเกิดขึ้น หรือไม่สามารถจัดการกับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นเพื่อลดทอนความเสียหายได้

6) นักลงทุนจะต้องมีความรักในสิ่งที่ทำ (Passion) นักลงทุนที่ประสบความสำเร็จจะรักการลงทุนมีความสุขที่ได้ลงทุนและมีความสุขที่ได้ทำในสิ่งที่รัก มากกว่าการคิดเรื่องผลตอบแทน

7) นักลงทุนจะต้องมีความยืดหยุ่น (Flexibility) นักลงทุนที่ประสบความสำเร็จจะเปิดใจรับสิ่งใหม่ ๆ เสมอพร้อมยอมรับให้กับการเปลี่ยนแปลงของโลก มีความกล้าที่จะยอมรับความจริงที่จะเกิดขึ้น หากมีการตัดสินใจผิดพลาดก็ยอมขาดทุนตั้งแต่ต้น หากมีการตัดสินใจถูกต้องมีกำไรเกิดขึ้นก็จะทำให้กำไรเพิ่มพูนโดยการไม่รีบขายหุ้น

จากที่กล่าวมาสังเกตได้ว่านักลงทุนที่ประสบความสำเร็จในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) นั้น นอกจากจะต้องคำนึงถึง อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา หรือประสบการณ์แล้ว การคำนึงถึง

ความรอบรู้ การช่างสังเกต การไม่มีอคติ การรักษา วินัย ความคิดสร้างสรรค์ มีความรักในสิ่งที่ทำ และความยืดหยุ่น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็ถือเป็นคุณสมบัติของนักลงทุนที่ประสบความสำเร็จควรคำนึงถึง

2. ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ในภาวะสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา ความเข้าใจในกระบวนการเกี่ยวกับลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จะเป็นข้อมูลสำคัญให้นักลงทุนใช้ประกอบการกำหนดกลยุทธ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ได้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ประกอบด้วยความรู้ด้านข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประเภทหลักทรัพย์ ระยะเวลาการลงทุน และแหล่งที่มาของเงินทุน ซึ่งคณะผู้เขียนขอเสนอ ดังนี้

2.1 ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2517 เพื่อทำหน้าที่เป็นแหล่งระดมเงินทุนระยะยาวที่มีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศและเป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ที่ออกโดยบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ซึ่งไม่ได้เป็นผู้ซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยตรง แต่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับซื้อขายหลักทรัพย์ และควบคุมดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์ให้เป็นไปอย่างมีระเบียบ คล่องตัว โปร่งใส และยุติธรรม (The Stock Exchange of Thailand,

2019) ซึ่งข้อมูลสำคัญที่เป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

2.1.1 หลักทรัพย์จดทะเบียน หมายถึง หลักทรัพย์ที่ออกโดยบริษัทมหาชน จำกัด ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ หรือที่เรียกว่า บริษัทจดทะเบียนเพื่อเป็นการระดมทุนสำหรับใช้ในการขยายกิจการ ปัจจุบันมีหลักทรัพย์จดทะเบียนที่เป็นตราสารเพื่อการลงทุนหลากหลายประเภท ทั้งตราสารทุนและตราสารหนี้ เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถเลือกลงทุนได้ตามความสนใจ บริษัทจดทะเบียนมีหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ตามหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานกำกับดูแลกำหนด เพื่อให้ผู้ลงทุนได้รับทราบข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้องและทันเวลา สามารถตัดสินใจลงทุนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2.1.2 บริษัทสมาชิก หมายถึง บริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจนายหน้าค้าหลักทรัพย์ ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และได้รับการอนุมัติให้เข้าเป็นบริษัทสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือที่เรียกว่า “โบรกเกอร์” บริษัทสมาชิกทำหน้าที่เป็นตัวแทนหรือนายหน้าในการซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ลงทุนและให้บริการต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์แก่ผู้ลงทุน ตั้งแต่การเปิดบัญชีเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์การรับคำสั่งซื้อขายจากผู้ลงทุนเพื่อส่งไปยังระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ฯ พร้อมทั้งดูแลกระบวนการชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์หลังการซื้อขาย ให้บริการรับฝากหลักทรัพย์ และดูแลบัญชีลูกค้า รวมทั้งให้คำแนะนำปรึกษาด้านการลงทุน

2.1.3 บริษัท ศูนย์ รับฝาก หลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด หมายถึง บริษัทย่อยที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ให้บริการที่ต่อเนื่องจากการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยเป็นตัวกลางในการชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์ที่เกิดจากการซื้อขาย โดยใช้ระบบไร้ใบหลักทรัพย์ (Scripless) และเป็นสำนักหักบัญชี ใช้ระบบยอดซื้อขายสุทธิ (Net Settlement) ซึ่งเป็นระบบที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้บริการงานด้านนายทะเบียนให้กับกองทุนต่าง ๆ เช่น กองทุนรวม กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์บริการปฏิบัติการหลักทรัพย์ ให้บริการระบบปฏิบัติการภายหลังการซื้อขายหลักทรัพย์ แก่บริษัทหลักทรัพย์

2.1.4 ผู้ลงทุน หมายถึง องค์ประกอบที่สำคัญที่สุด โดยผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีทั้งผู้ลงทุนชาวไทยและผู้ลงทุนชาวต่างประเทศสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ผู้ลงทุนประเภทบุคคลและผู้ลงทุนประเภทสถาบัน ซึ่งได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์จัดการลงทุน ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทประกันวินาศภัย บริษัทประกันชีวิต นิติบุคคล ประเภทบริษัทและกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น (The Stock Exchange of Thailand, 2019)

2.2 ประเภทของหลักทรัพย์ หลักทรัพย์สามารถจำแนกประเภทได้เป็น 3 กลุ่ม คือ ตราสารทุน ตราสารหนี้ และตราสารอนุพันธ์ อย่างไรก็ตามกฎหมายไทยที่บังคับใช้ในปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 ได้กำหนดคำนิยามของ “หลักทรัพย์”

โดยให้ครอบคลุมถึงตราสารทางการเงินจำนวน 8 ประเภท ประกอบด้วย (The Stock Exchange of Thailand, 2015)

2.2.1 ตั๋วเงินคลัง (Treasury bill)

คือตราสารทางการเงินที่รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังเป็นผู้ออกเพื่อกู้ยืมเงินระยะสั้น ๆ ไม่เกิน 1 ปี จากสถาบันการเงินในประเทศจำหน่ายโดยวิธีประมูล ซึ่งกระทรวงการคลังได้มอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้จัดการประมูลแทนผู้มีสิทธิเข้าร่วมประมูลได้แก่ สถาบันการเงินต่าง ๆ เช่น ธนาคาร, บริษัทเงินทุน, บริษัทหลักทรัพย์, บริษัทประกันภัย, บริษัทประกันชีวิต, กองทุนรวมและกองทุนสำรองเลี้ยงชีพโดยจะจัดสรรให้แก่ผู้ที่เสนอผลตอบแทนต่ำสุดก่อนแล้วจึงจัดสรรให้ผู้ประมูลที่เสนอผลตอบแทนสูงขึ้นตามลำดับจนกว่าจะครบวงเงิน

2.2.2 พันธบัตร (Bond) คือ

หุ้นกู้ที่ออกโดยรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจโดยมีรัฐบาลค้ำประกันความเสี่ยงจากการไม่ได้เงินลงทุนคืน จึงแทบไม่มีดอกเบี้ยมักจะต่ำกว่าหุ้นกู้ทั่วไปแต่ยังคงสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารเนื่องจากระยะถือการครองยาวนานกว่า

2.2.3 ตั๋วเงิน (Bill) คือ

ชนิดหนึ่งทีออกโดยบริษัทจำกัดที่ไม่ใช่สถาบันการเงินเพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนระยะสั้น 3-12 เดือน มีอัตราผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร และตัวสัญญาใช้เงิน (P/N) ของบริษัทเงินทุนบริษัทเอกชนนิยมออกตั๋วแลกเงินแทนหุ้นกู้ เพื่อหลีกเลี่ยงการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทต่อสาธารณชนและไม่ต้องการเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างบริษัทจัดอันดับเครดิตมาจัดทำอันดับความน่าเชื่อถือให้เหมือนการจำหน่ายหุ้นกู้ตามปกติบริษัท

จะออกตั๋วแลกเงินเพื่อใช้หมุนเวียนในธุรกิจการค้ามากกว่าใช้เป็นเครื่องมือในการระดมทุนระยะยาว แต่ระยะหลังเริ่มมีบริษัทบางแห่งใช้ตั๋วแลกเงินในการระดมทุนระยะยาวโดยขยายเวลาเป็น 3 ปี เพื่อทดแทนการออกหุ้นกู้ตั๋วแลกเงินสามารถซื้อขายเปลี่ยนมือได้มีระยะเวลาได้ถอนสั้นกว่าตราสารอื่น ทำให้เกิดความคล่องตัว บริหารได้ง่าย และบริษัทที่ออกตั๋วแลกเงินมักเป็นบริษัทขนาดใหญ่ จึงได้รับความนิยมจากนักลงทุนสถาบัน เช่น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมและกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตั๋วแลกเงินจะมีธนาคารพาณิชย์ค้ำประกัน (อ่าวล) ให้หรือไม่ก็ได้ หากผู้ออกตั๋วต้องการให้ตั๋วแลกเงินของตนดูน่าเชื่อถือและได้รับความนิยมก็ให้ธนาคารค้ำประกันโดยในการนี้ต้องเสียค่าใช้จ่ายบางส่วนให้ธนาคาร

2.2.4 หุ้น (Stock) คือ

หลักทรัพย์ที่แสดงความเป็นเจ้าของเต็มที่ในบริษัท จำกัดในการรับส่วนแบ่งจากผลกำไรที่บริษัททำมาหาได้ในรูปแบบของเงินปันผลต่อหุ้นหลังจากการจ่ายเงินปันผลของหุ้นบุริมสิทธิแล้ว หรือในกรณีบริษัทล้มละลายมีการชำระบัญชีตามกฎหมาย จะระบุให้ใช้สิทธิเรียกคืนหุ้นได้จากทรัพย์สินของบริษัทที่มีอยู่หลังการชำระคืนเจ้าหนี้ทั้งหมดแล้ว เนื่องจากผู้ถือหุ้นสามัญของบริษัทจะเป็นส่วนเจ้าของกิจการจึงมีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมใหญ่ประจำปีของผู้ถือหุ้นได้ตามจำนวนหุ้นที่มีอยู่ คือหนึ่งหุ้นมีสิทธิออกเสียงได้หนึ่งเสียงหรืออาจมีการมอบฉันทะให้ผู้ถือหุ้นคนอื่นออกเสียงแทนตนเองได้ และหุ้นสามัญนี้สามารถนำไปซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ได้ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นบริษัทมหาชนจำกัด

2.2.5 หุ้นกู้ (Debenture) หรือตราสารหนี้ทั่วไปที่ออกโดยภาคเอกชน คือ หลักทรัพย์ประเภทตราสารหนี้ที่บริษัทนำออกจำหน่ายเพื่อเป็นการกู้เงินจากผู้ลงทุน และมีกำหนดเวลาไถ่ถอนคืนที่แน่นอน โดยผู้ถือหุ้นกู้มีฐานะเป็นเจ้าของหนี้ของบริษัท และได้รับดอกเบี้ยตอบแทนเป็นงวด ๆ ตามอัตราที่กำหนดไว้ตลอดอายุของหุ้นกู้

2.2.6 หน่วยลงทุน (Unit trust) คือตราสารที่ออกโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (บลจ.) ในรูปของหน่วยลงทุนของกองทุนรวม ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการระดมเงินจากกองทุนให้ได้รับผลตอบแทนสูงสุดแล้วนำมาเฉลี่ยคืนให้แก่ผู้ถือหน่วยในรูปของเงินปันผล กองทุนรวมมีหลายประเภท ทั้งกองทุนที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ (หุ้นสามัญ) เพียงอย่างเดียว หรือกองทุนที่มีนโยบายจะลงทุนในหุ้นกู้เพียงอย่างเดียวซึ่งคุณสามารถศึกษารายละเอียดได้ในหนังสือชี้ชวนซื้อหน่วยลงทุนแต่ละกองทุน ซึ่งจะมีการกำหนดนโยบายการลงทุนที่ชัดเจนข้อดีของการลงทุนประเภทนี้คือจะมีผู้บริหารมืออาชีพมาดูแลเงินทุนแทนคุณ มีการกระจายความเสี่ยงลงในหุ้นกลุ่มต่างๆ และมีอำนาจต่อรองที่มากกว่า เพราะเป็นเงินกองทุนขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นไปได้ยากในกรณีที่คุณลงทุนด้วยตัวเอง

2.2.7 ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหลักทรัพย์ (Warrant) คือ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญโดยเป็นตราสารที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือในการซื้อหลักทรัพย์ที่ใบสำคัญแสดงสิทธินั้นอ้างอิงอยู่ (Underlying Asset) ตามราคาใช้สิทธิ (Exercise Price) จำนวนที่ให้ใช้สิทธิ (นิยมใช้เป็น

อัตราส่วน) และภายในระยะเวลาใช้สิทธิที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

2.2.8 ตราสารอื่นใดที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดที่ได้รับอนุมัติแล้วในปัจจุบัน ได้แก่ ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์บนหลักทรัพย์อ้างอิง (Depository receipt) สัญญาซื้อขายล่วงหน้า (Futures) ตราสารสิทธิ (Options) และหุ้นกึ่งอนุพันธ์ (Structured note) เป็นต้น

2.3 ระยะเวลาในการลงทุน แบ่งออกเป็น 3 ระยะดังนี้ (The Stock Exchange of Thailand, 2015)

2.3.1 การลงทุนระยะสั้น คือ การลงทุนเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว เช่น การท่องเที่ยว การเก็บเงินออมเพื่อดาว์นรถยนต์ เป็นต้น ดังนั้น การจัดพอร์ตลงทุนจึงอยู่ในช่วง 1-3 ปี

2.3.2 การลงทุนระยะปานกลาง คือ การลงทุนโดยมีที่ต้องการเพิ่มความสะดวกสบายในการใช้ชีวิต หรือยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น เช่น การมีบ้านเดี่ยว หรือ การแต่งงาน เป็นต้น ดังนั้น การจัดพอร์ตลงทุนจึงอยู่ในช่วง 3 - 7 ปี

2.3.3 การลงทุนระยะยาว คือ การลงทุนเพื่อเป็นการวางแผนในวัยเกษียณเช่น ปัจจุบันอายุ 30 ปี ต้องการเกษียณตอน 60 ปี แสดงว่ามีเวลาในการเก็บเงิน 30 ปี เป็นต้น ดังนั้น การจัดพอร์ตลงทุนจึงอยู่ในช่วงอายุความต้องการของวัยเกษียณ

2.4 แหล่งที่มาของเงินทุน การเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการลงทุน สามารถแบ่งได้ 2 แหล่งใหญ่ ๆ คือ (The Stock Exchange of Thailand, 2015)

2.4.1 แหล่งเงินทุนภายใน เป็นแหล่งที่มาของเงินทุนจากแหล่งเงินทุนภายใน มาจากเงินทุนที่กิจการสามารถจัดหาได้เอง โดยไม่ต้องอาศัยการจัดหาจากบุคคล หรือ สถาบันภายนอก

2.4.2 แหล่งเงินทุนภายนอกสำหรับ แหล่งที่มาของเงินทุนจากแหล่งเงินทุนภายนอก ก็คือเงินทุนที่มาจากแหล่งภายนอก นอกกิจการ ไม่ว่าจะมาจากบุคคลภายนอก ธุรกิจหรือสถาบัน การเงินภายนอกกิจการ เป็นเงินที่กิจการไม่ได้จัดหามาจากตนเอง หรือสร้างขึ้นเองแหล่งเงินทุนภายนอก ธุรกิจ

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จะทำให้ทราบว่านักลงทุนควรมีความรู้ด้านการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ ช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เพิ่มขึ้น ดังนั้น นักลงทุนควรจะต้องศึกษา หาความรู้ ที่เกี่ยวกับการลงทุน ประเภทของหลักทรัพย์ ระยะเวลาในการลงทุน และแหล่งที่มาของเงินทุน ในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาประกอบ ในการลงทุนให้ประสบความสำเร็จ

3. ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ปัจจัยสนับสนุน การลงทุนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

การวิเคราะห์ปัจจัยสนับสนุนการลงทุน เป็นอีกหนึ่งปัจจัยในการตัดสินใจลงทุนที่นักลงทุน จำเป็นต้องวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานก่อนลงทุน โดยปัจจัยด้านการวิเคราะห์สนับสนุนการลงทุน ในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

แห่งประเทศไทยในยุคโควิด-19 ประกอบด้วย ประเด็น ดังต่อไปนี้

3.1 การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ก่อนลงทุน เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นตัว กำหนด อัตราผลตอบแทนความเสี่ยงจากการลงทุน และมูลค่าของหลักทรัพย์ ดังนั้นการวิเคราะห์ปัจจัย พื้นฐานจึงเป็นการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ ภาวะ อุตสาหกรรม และภาวะบริษัท เพื่อนำมาใช้ใน การกำหนดมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ ซึ่งมี กรอบแนวคิด (The Stock Exchange of Thailand, 2019) ดังนี้

3.1.1 การวิเคราะห์เศรษฐกิจ (Economic Analysis) การวิเคราะห์จะเป็นการ วิเคราะห์และพยากรณ์แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจ ในอนาคต ทั้งแนวโน้มระยะยาวและระยะสั้น ทั้งเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจโลก นอกจากนั้นยังรวมไปถึงการวิเคราะห์วัฏจักรเศรษฐกิจ (Economic Cycle) ดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจ ในด้านต่าง ๆ และนโยบายเศรษฐกิจของรัฐ เช่น นโยบายการเงินนโยบายการคลัง นโยบาย การค้าระหว่างประเทศ

3.1.2 การวิเคราะห์อุตสาหกรรม (Industry Analysis) เป็นการวิเคราะห์สภาพ การแข่งขันในอุตสาหกรรม ตลอดจนอนาคตของ อุตสาหกรรมว่าจะมีแนวโน้มอัตราการเจริญเติบโต อย่างไร ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างด้วยกัน เช่น นโยบายของรัฐบาลที่จะให้การสนับสนุนหรือ เป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ โครงสร้างการ เปลี่ยนแปลงของระบบภาษีของรัฐบาล โครงสร้าง ของอุตสาหกรรมแต่ละประเภท เป็นต้น

3.1.3 วิเคราะห์ข้อมูลบริษัท

เป็นขั้นสุดท้ายของการวิเคราะห์หลักทรัพย์ด้วยปัจจัยพื้นฐาน ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกบริษัทที่ควรลงทุน โดยจะเน้นการวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) อาทิ ประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของผู้บริหาร บุคลากร ขีดความสามารถด้านการตลาด การผลิต/การบริการ การวิจัยและพัฒนา การบริหารและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร ฯลฯ และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ซึ่งจะวิเคราะห์จากงบการเงินทั้งในอดีตและปัจจุบันของบริษัท เพื่อนำมาประมาณการกำไรต่อหุ้นและราคาหุ้นในอนาคต

3.2 การวิเคราะห์ความเสี่ยงก่อนการลงทุน แม้ว่าการลงทุนในหุ้นจะให้ผลตอบแทนที่ดีทั้งจากเงินปันผล และกำไรจากการขายหุ้น แต่ก็ไม่สามารถรับประกันได้ว่า ผลตอบแทนเหล่านี้จะแน่นอนและมั่นคงเสมอไป สิ่งสำคัญที่ผู้ลงทุนควรคำนึงถึงเสมอคือ “ไม่มีการลงทุนใดๆ ในโลกนี้ ปราศจากความเสี่ยง 100%” และเมื่อต้องเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง ก็ย่อมต้องคาดหวังผลตอบแทนที่สูงขึ้นเพื่อชดเชยความเสี่ยงนั้น ซึ่งตรงกับคำกล่าวที่ว่า High Risk High Expected Return ในทางกลับกัน หากเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ ผู้ลงทุนจะคาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุนที่น้อยลง โดยเฉพาะความเสี่ยงในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทั้งนี้มีปัจจัยต่าง ๆ อันเป็นความเสี่ยงที่อาจจะทำให้กระทบต่อผลตอบแทนในการลงทุนของนักลงทุนได้ซึ่งได้แก่ (Trinity Securities Company Limited, 2020)

3.2.1 ผลประกอบการบริษัท

ภาวะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง และภาวะเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะกำหนดผลตอบแทนการลงทุนว่าจะอยู่ในระดับสูงหรือต่ำรวมทั้งสถานการณ์การซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หากภาวะเศรษฐกิจขยายตัวดี และบริษัทมีผลประกอบการที่ดี ผู้ลงทุนย่อมมีโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น ในทางตรงข้ามหากภาวะเศรษฐกิจซบเซา และบริษัทมีผลกำไรลดลงผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับก็มีแนวโน้มที่จะลดลงเช่นกัน

3.2.2 ความไม่แน่นอนของอัตรา

ผลตอบแทนที่จะได้รับ กล่าวคือ ผู้ลงทุนอาจขายหุ้นได้ในราคาที่ต่ำกว่าที่คาดไว้ หรือบริษัทอาจจ่ายเงินปันผลในระดับต่ำหรือไม่จ่ายเงินปันผลเลย ซึ่งการที่ผู้ลงทุนได้รับอัตราผลตอบแทนต่ำกว่าอัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง มีสาเหตุมาจากการที่กระแสเงินสดสุทธิของบริษัทผู้ออกหุ้นมีความไม่แน่นอนทำให้เกิดความไม่แน่นอนต่อผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นของบริษัทนั้น ด้วยสาเหตุที่ทำให้เกิดความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดรับสุทธิของกิจการ ได้แก่ ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk) และ ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) ของบริษัทผู้ออกหุ้น

- ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากลักษณะของธุรกิจนั้น ๆ เช่น ประเภทธุรกิจ โครงสร้างรายได้ ค่าใช้จ่ายของกิจการ ฯลฯ ทั้งนี้ ปัจจัยที่มากกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของกิจการอาจเป็นปัจจัยมหภาค (Macro Factors) เช่น การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมัน ภาวะเงินเฟ้อ ค่าแรงงาน ฯลฯ ซึ่งจะส่งผลให้ต้นทุน

ผลิตสูงขึ้น รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เทคโนโลยี การเมือง กฎระเบียบต่าง ๆ แต่ธุรกิจจะได้รับผลกระทบรุนแรงหรือไม่อย่างไร ขึ้นกับ “ปัจจัยจุลภาค” (Micro Factors) ภายในกิจการด้วย เช่น บางกิจการมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรจำนวนมาก ผลที่ตามมา คือ กิจการนั้นมีรายการค่าเสื่อมราคา ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายคงที่จำนวนมาก ในทางตรงกันข้าม หากกิจการมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรน้อย รายการค่าเสื่อมราคา ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายคงที่ก็จะน้อยตามไปด้วย ซึ่งการที่กิจการมีต้นทุนคงที่จำนวนมาก เมื่อยอดขายไม่เป็นไปตามที่คาด แต่ภาระค่าใช้จ่ายยังคงที่เท่าเดิม ก็จะทำให้กำไรของกิจการติดลบอย่างมาก ในปีที่ยอดขายลดลง ส่งผลให้ผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังจะได้รับจากการลงทุนลดลงไปด้วย

- ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการที่กิจการสร้างภาระผูกพันทางการเงินไว้ เช่น การก่อหนี้ถ้ากิจการใดมีการก่อหนี้จำนวนมาก กิจการนั้นก็จะมีภาระการจ่ายดอกเบี้ย ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายคงที่จำนวนมาก หากกิจการไม่สามารถทำกำไรได้ตามเป้าที่วางไว้ กำไรของกิจการก็จะไม่เพียงพอที่จะจ่ายดอกเบี้ยได้ เมื่อกิจการไม่สามารถจ่ายดอกเบี้ยตามภาระผูกพันได้ก็จะทำให้บริษัทมีความเสี่ยงที่อาจจะถูกฟ้องร้องดำเนินคดีได้

3.2.3 ความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่อง (Liquidity Risk) เนื่องจากไม่อาจเปลี่ยนหุ้นที่ลงทุนเป็นเงินสดได้ในเวลาที่รวดเร็วโดยไม่ขาดทุน เพราะหุ้นนั้นมีการหมุนเวียนเปลี่ยนมือในตลาดน้อย

3.2.4 ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยในตลาดการเงิน (Interest Rates Risk) การที่ระดับอัตราดอกเบี้ยในตลาดการเงินเปลี่ยนแปลงผันผวนขึ้นลง ก็จะทำให้กระทบต่อระดับอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการ ในยามที่อัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่สูงขึ้น เท่ากับว่าต้นทุนค่าเสียโอกาสในเงินลงทุนมีระดับสูงขึ้น ผู้ลงทุนจะต้องการอัตราผลตอบแทนสูงขึ้น จึงต้องการจ่ายเงินซื้อหุ้น รวมทั้งหลักทรัพย์อื่น ๆ ในราคาต่ำลง ดังนั้น การเพิ่มขึ้นของระดับอัตราดอกเบี้ยโดยทั่วไป จะส่งผลให้ราคาหลักทรัพย์ต่าง ๆ ลดลง

3.2.5 ความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อ (Inflation Risk) โดยเงินเฟ้อเป็นภาวะการณ์ที่ระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง หากระดับเงินเฟ้อสูง จะส่งผลให้เงินที่มีอยู่ในมือ นำไปซื้อสินค้าได้น้อยลง หรือที่เรียกว่า เงินมีมูลค่าลดลงนั่นเอง ดังนั้น หากกล่าวถึงอัตราผลตอบแทนที่ได้รับในรูปตัวเงินเท่ากับ 6% ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อเท่ากับ 2% แสดงว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจริง ๆ หลังหักด้วยอัตราเงินเฟ้อแล้ว จะอยู่ที่ประมาณ 4% ยิ่งในภาวะที่เงินเฟ้อสูงขึ้น อัตราผลตอบแทนที่แท้จริงก็จะยิ่งลดลง ซึ่งการลงทุนในหุ้นไม่สามารถหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อได้ แต่การที่ราคาหุ้นเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และเงินปันผลก็จ่ายตามผลประกอบการ จึงเป็นที่เชื่อกันว่า การลงทุนในหุ้นจะช่วยป้องกันความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อได้ดีกว่าฝากเงินกับธนาคาร ซึ่งให้ผลตอบแทนคงที่จากการศึกษาความเสี่ยงจากการลงทุนในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -2019) นักลงทุนควรศึกษา

ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์หรือหลักทรัพย์ที่ต้องการลงทุน พร้อมทั้งประเมินความสามารถในการลงทุนในด้านผลตอบแทนของการลงทุน และความเสี่ยงที่สามารถรับได้ และการวางแผนกระจายการลงทุนให้สอดคล้องกับผลตอบแทนที่คาดว่าจะต้องการจะได้รับเพื่อไม่ให้เกิดความเสี่ยงต่อฐานะการเงินของตนเองในช่วงภาวะเศรษฐกิจของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

3.3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจองค์การการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ซึ่งคาดว่าเศรษฐกิจโลกในปี 2563 จะหดตัว -3.3% (yoy) และเศรษฐกิจไทยหดตัว -6.7% (yoy) สะท้อนว่าเศรษฐกิจโลกและไทยมีแนวโน้มเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอยจากผลกระทบของผลกระทบของโรคโควิด-19 ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจหยุดชะงักยับยั้งจากมาตรการปิดเมืองในช่วงเวลานี้ การลงทุนจะมีความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาค่อนข้างสูง นักลงทุนควรพิจารณาลงทุนในสินทรัพย์ต่าง ๆ ดังนี้ (Kamwilaisak, 2020)

3.3.1 เงินสด เงินฝากธนาคาร หรือกองทุนตลาดเงิน ช่วงเวลาที่นักลงทุนมีความไม่มั่นใจต่อทิศทางเศรษฐกิจและการลงทุน ก็อาจถือเงินสด เงินฝากธนาคาร หรือกองทุนตลาดเงินไว้ก่อน เพราะเงินสดสามารถรักษาอำนาจการซื้อขาย และมีสภาพคล่องสูงเมื่อสถานการณ์ดีขึ้นก็สามารถนำเงินสดไปลงทุนได้

3.3.2 ตราสารหนี้ แบ่งเป็นภาครัฐและภาคเอกชน ในภาวะเศรษฐกิจถดถอยธนาคารกลางจะลดอัตราดอกเบี้ยเพื่อสนับสนุน

ให้เศรษฐกิจเติบโตได้ การลดดอกเบี้ยทำให้มูลค่าของตราสารหนี้สูงขึ้น นักลงทุนจึงเลือกลงทุนตราสารหนี้ระยะยาวมากกว่าระยะสั้น เนื่องจากราคาตราสารหนี้ระยะยาวจะปรับเพิ่มขึ้นสูงกว่า ทำให้มีกำไรจากส่วนต่างของราคา (Capital gain) มากกว่า อย่างไรก็ตามการลงทุนในตราสารหนี้เอกชนมีความเสี่ยงที่จะผิดนัดชำระหนี้สูงกว่าการลงทุนในตราสารหนี้ภาครัฐ

3.3.3 หุ้นสามัญ เมื่อเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอย ผลประกอบการของบริษัทจะลดลงส่งผลให้ราคาหุ้นปรับตัวลง ช่วงภาวะถดถอยในอดีตหุ้นกลุ่ม Defensive มักปรับตัวลดลงน้อยกว่าหุ้นกลุ่มอื่น ๆ เนื่องจากมีความผันผวนของรายได้น้อยกว่าหุ้นกลุ่มอื่น ๆ หุ้นกลุ่ม Defensive อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ กลุ่มสาธารณูปโภค (Utilities) กลุ่มบริการด้านสุขภาพ (Healthcare) กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค (Consumer Staple) อย่างไรก็ตามวิกฤติเศรษฐกิจในรอบนี้ทำให้เกิดจากการปิดเมืองให้ประชาชนอยู่บ้าน (Lockdown) เว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) และส่งเสริมการทำงานที่บ้าน (Work from Home) ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจหยุดชะงักอย่างยับยั้ง นักลงทุนควรพิจารณาหุ้นอันได้แก่ หุ้นกลุ่มเทคโนโลยี (Technology) ผู้ให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้ให้บริการจัดการข้อมูล ผู้พัฒนาซอฟต์แวร์ เป็นต้น และกลุ่มธุรกิจที่มีการทำธุรกรรมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) เช่น ผู้ให้บริการแพลตฟอร์มการซื้อขายออนไลน์และชำระเงิน เป็นต้น

3.3.4 กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐาน (REIT)

ในภาวะเศรษฐกิจถดถอย และดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำ กองทุนที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างตราสารหนี้ และหุ้นสามัญจะได้รับความสนใจเพิ่มขึ้น เพราะมีรายได้ของค่าเช่าอย่างสม่ำเสมอมีกำไร (ขาดทุน) จากส่วนต่างราคา และมีกลุ่มธุรกิจประเภท REIT ที่ได้รับประโยชน์จากการเว้นระยะห่างทางสังคม และการทำงานที่บ้าน ได้แก่ กลุ่มธุรกิจการขนส่ง สินค้ารวมถึงการขนส่งสินค้าที่ซื้อขายออนไลน์ และกลุ่มศูนย์ข้อมูลได้รับประโยชน์ แม้ว่ากลุ่มสำนักงานค้าปลีก โรงแรมจะได้ผลกระทบกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายในตลาดรอง ราคาจึงอาจผันผวนตามสถานะตลาด และในภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวลงอาจจะกระทบต่อรายได้ของกองทุน

3.3.5 ทองคำ เป็นสินทรัพย์ที่ราคาเคลื่อนไหวตรงข้ามกับทิศทางเศรษฐกิจ ในช่วงเศรษฐกิจถดถอยราคาทองคำจะปรับตัวขึ้น เพราะทองคำเป็นสินทรัพย์ปลอดภัยเป็นสินทรัพย์ที่รักษามูลค่าและไม่เสื่อมสภาพ

โดยสรุปจะเห็นว่าทุกสถานการณ์ย่อมสร้างโอกาสในการลงทุน นักลงทุนสามารถจัดสรร (Asset Allocation) และกระจายการลงทุนในสินทรัพย์ลงทุนได้หลากหลาย เพื่อลดความเสี่ยงของพอร์ตการลงทุนและช่วยให้อัตราผลตอบแทนเป็นไปตามเป้าหมายในการลงทุน อย่างไรก็ตาม การลงทุนในภาวะที่มีความผันผวนสูงอาจส่งผลทั้งด้านบวกและด้านลบที่ค่อนข้างสูงเช่นกัน ดังนั้น ก่อนที่การตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ใด นักลงทุนต้องศึกษารายละเอียดและทำความเข้าใจถึงความเสี่ยงของการลงทุนในสินทรัพย์นั้น ๆ ซึ่งสามารถเลือกลงทุนโดยตรงหรือผ่านบริษัทจัดการกองทุน

ที่มีความชำนาญและประสบการณ์ในการลงทุน โดยเป็นการขอข้อมูลจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ก่อนตัดสินใจลงทุน

สำหรับสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จะเห็นความสำคัญของความเข้มแข็งจากพื้นฐานศักยภาพเศรษฐกิจภายในประเทศ ผู้เขียนขอเสนอเกี่ยวกับโอกาสและความท้าทายของการลงทุนไทยที่จะเป็นจุดเปลี่ยนพลิกวิกฤตครั้งนี้ให้เป็นโอกาสลงทุนในสาขาเสริมสร้างศักยภาพแก่เศรษฐกิจไทยในอนาคต ดังนี้

1. การลงทุนเพื่อแก้ปัญหาโครงสร้างเศรษฐกิจ เน้นการลงทุนด้านเทคโนโลยี การลงทุนในทุนมนุษย์และเพิ่มคุณภาพของการศึกษา การที่ไทยจะฟื้นฟูเศรษฐกิจและเติบโตอย่างยั่งยืนนั้น ต้องแก้ไขปัญหาโครงสร้างเดิมที่มีอยู่เสียก่อน โดยควรเร่งการลงทุนของภาครัฐในโครงการที่มีเป้าหมายเพื่อช่วยลดช่องว่างทางสังคม อาทิ โครงข่ายโทรคมนาคม ฐานข้อมูลภาครัฐ และระบบการศึกษาทางไกลที่ทั่วถึงและเป็นธรรม (Wongwaisiriwat, 2020)

2. การลงทุนในสาขาที่มีแนวโน้มเติบโตในอนาคต ได้แก่

2.1 อาหาร ซึ่งเป็นสาขาพื้นฐานที่ไทยมีความพร้อมและเป็น 1 ใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย วิกฤตการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ชี้ให้เห็นความสำคัญของการมีอาหารและน้ำดื่มที่สะอาด และการทำให้ “ครัวไทยเป็นครัวโลก” เป็นเรื่องที่ไม่ยากเพราะไทยมีทรัพยากรสมบูรณ์เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว

2.2 การแพทย์ สาธารณสุข และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้ทั่วโลกใส่ใจกับคุณภาพของบริการสาธารณสุข และการแพทย์มากขึ้น ขณะที่ไทยมีจุดแข็งด้านการให้บริการด้านการแพทย์อยู่แล้ว จึงควรใช้จังหวะนี้เร่งลงทุนการแพทย์แบบครบวงจร (Medical hub) ทั้งการผลิตบุคลากรและการพัฒนาเครื่องมือให้ทันสมัย นอกจากนี้ ไทยยังมีโอกาสสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยปี 2563 ไทยอยู่ลำดับที่ 17 ของการจัดอันดับประเทศที่น่าใช้ชีวิตหลังเกษียณโดยนิตยสาร International Living ซึ่งมีตัวชี้วัดด้านสาธารณสุขรวมอยู่ด้วย ปัจจัยที่สำคัญ คือ แรงขับเคลื่อนจากภาครัฐและเอกชน ทั้งนี้ ในช่วงเริ่มต้นนั้นหน่วยงานภาครัฐให้การช่วยเหลือ ประคับประคอง ทางด้านเศรษฐกิจ เมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ดีขึ้นแล้วนั้น หน่วยงานเอกชนควรให้ความสำคัญกับการลงทุนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจจากภายในอย่างแท้ตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ให้ดำรงธุรกิจต่อไปได้

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานก่อนการลงทุน ความเสี่ยงจากการลงทุน และสภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งส่งผลกระทบต่อทางด้านการเศรษฐกิจทั่วโลก ทั้งนี้ปัจจัยพื้นฐานทางการลงทุนจะเป็นสิ่งที่ช่วยในการตัดสินใจเพื่อสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นของนักลงทุน ในการนี้ถ้านักลงทุนมีการ

วิเคราะห์ในแต่ละด้านเป็นอย่างดี ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเจริญเติบโตของธุรกิจ การวิเคราะห์ข้อมูลบริษัทในด้านของผลประกอบการ ผลตอบแทนและความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในการลงทุนในช่วงสถานการณ์โควิด เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุน ตลาดหลักทรัพย์ในช่วงสถานการณ์โควิดให้เกิดผลประโยชน์กับนักลงทุนมากขึ้น

4. ปัจจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านการลงทุน

นวัตกรรมและเทคโนโลยีถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจของนักลงทุนในปัจจุบันอุตสาหกรรมการเงินการลงทุนไทยและทั่วโลกได้มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อช่วยเพิ่มความสะดวกสบายในการลงทุน และตอบสนองกับความต้องการของผู้ลงทุนในหลากหลายรูปแบบด้วยกัน โดยรูปแบบแรก ที่เห็นชัดเจนสุด คือ การพัฒนาช่องทางสื่อสารและการเข้าถึงผู้ลงทุนผ่านช่องทางออนไลน์ โดยเฉพาะ Social Media เช่น Line, Facebook, YouTube เพื่อให้ความรู้และข้อมูลแก่ผู้ลงทุน เช่น Line Finance ที่เพิ่งเปิดตัวมาไม่นานนี้ในประเทศไทยนอกจากนี้ ยังมีการใช้เทคโนโลยีที่เรียกว่า chatbot มาตอบคำถามหรือให้ข้อมูลจากคอมพิวเตอร์แก่ผู้ใช้งานเมื่อป้อนคำถามหรือ Keyword ง่าย ๆ และล่าสุดมีการใช้เทคโนโลยีแบบ AI หรือปัญญาประดิษฐ์ ในการเรียนรู้พฤติกรรมของผู้ลงทุน และสามารถจะส่งข้อมูลที่สำคัญและเหมาะสมให้แก่ผู้ใช้งาน ตัวอย่างเช่น ฟังก์ชัน “Sense” บน Settrade Streaming ที่เป็นเหมือนผู้ช่วยในการส่งข้อมูลหุ้นที่ผู้ลงทุนสนใจให้โดยอัตโนมัติ ไม่ว่าจะเป็นการเคลื่อนไหวของ

ราคา เดือนวันจ่ายปันผล รวมถึงการอัปเดตข่าวสาร เพื่อใช้สำหรับประกอบการตัดสินใจลงทุน สำหรับในด้านเครื่องมือช่วยวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุน เดิมที่พบเห็นทั่วไปนั้นมักจะเป็นเรื่องของการใช้ กราฟวิเคราะห์แบบ Technical ต่อมามีการพัฒนา ให้มีการส่งคำสั่งซื้อขายจากกราฟ และเครื่องมือ ที่ช่วยคัดกรองหุ้น โดยในไทยนั้นมีบริการให้เลือก หลากหลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น “Settrade Stock Screener” ที่คัดกรองหุ้นตามสไตล์การลงทุน เช่น หุ้น Value หุ้น Growth หรือหุ้น Momentum หรือ Stock Radars ที่คัดกรองหุ้นเด่นด้วยปัจจัยทาง เทคนิค เป็นต้น (Chakornpipat, 2017)

กล่าวจะเห็นได้ว่านับแต่อดีตถึงปัจจุบัน เทคโนโลยีได้ถูกนำมาใช้ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง อย่างมากมายในด้านการลงทุน ไม่ว่าจะเป็นช่องทาง การลงทุนใหม่ ๆ รวมไปถึงเครื่องมือลงทุนที่ หลากหลาย อย่างไรก็ตาม ช่วง 2-3 ปีข้างหน้านี้ เทคโนโลยีใหม่ ๆ จะถูกนำมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์ ต่อการให้บริการทางการเงินการลงทุนในไทย อย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการใช้ Biometric ในการยืนยันความเป็นตัวตน การใช้ AI ในการ ที่จะศึกษาพฤติกรรมผู้ลงทุน และพัฒนาบริการใหม่ ๆ ให้แก่ผู้ลงทุน หรือการให้บริการ Robo - Advisors ซึ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่จะทำให้ผู้ประกอบการ ในธุรกิจปัจจุบันต้องมีการปรับตัวและใช้เทคโนโลยี เหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ต่อธุรกิจ (Chakornpipat, 2017)

กล่าวโดยสรุปปัจจัยทางด้านนวัตกรรม และเทคโนโลยีด้านการลงทุน มีผลต่อการตัดสินใจ ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ในช่วงสถานการณ์ โครonavirus ระบาดไวรัสโคโรนา ทำให้ธุรกิจต้องปิดกิจการ

เป็นจำนวนมาก และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ไปยังทั่วโลก ดังนั้น นักลงทุนจึงให้ความสำคัญ กับนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อเป็นเครื่องมือ สื่อสารช่วยทางด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ได้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น ทั้งการติดตามการเคลื่อนไหว ของตลาดหุ้นได้ตลอดเวลา ดังนั้น นักลงทุนจึงมี ความสนใจลงทุนกับตลาดหลักทรัพย์ที่มีการนำ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน ยิ่งขึ้น

บทสรุป

การตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ต้องอาศัยปัจจัยในการตัดสินใจ ลงทุนของนักลงทุนอย่างรอบคอบ เนื่องจาก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควิด ส่งผลกระทบต่อการลงทุนอย่างหลีกเลี่ยง ไม่ได้ จากการศึกษาพบว่า ความเข้าใจในกระบวนการ ตัดสินใจลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไปจะเป็นข้อมูล สำคัญให้นักลงทุนใช้ประกอบการกำหนดกลยุทธ์ การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ได้อย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุด โดยปัจจัยที่ควรนำมา พิจารณาประกอบการตัดสินใจมีดังนี้ 1) ปัจจัย ส่วนบุคคลในด้านรายได้ของนักลงทุน ประสบการณ์ การการลงทุน 2) ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการ ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ 3) ปัจจัยด้านการ วิเคราะห์ปัจจัยสนับสนุนการลงทุนในสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) การวิเคราะห์ความเสี่ยงและ 4) ปัจจัย ในด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านการลงทุน

การวิเคราะห์กราฟ ด้วยโปรแกรมหรือแอปพลิเคชัน เพราะความเสี่ยงต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ การลงทุน โดยปัจจัยต่าง ๆ ในการตัดสินใจลงทุน ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ย่อมมีมากกว่า เป็นสิ่งสำคัญที่นักลงทุนต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ สถานการณ์ปกติแน่นอน เพื่อให้การลงทุนนั้นเกิดความเสี่ยงน้อยที่สุด

REFERENCES

- Chakornpipat, R.(2017).**Development of Technology for investment. Bangkok Business.** Retrieved from April 25,2020 from <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/640498>
- Kamwilaisak, S.(2020).Analysis the investing during the Corona Virus Crisis Covid-19. Bangkok:MFC Asset Management plc.
- Nuanpradit, S.(2018).**The development of the bookkeeping and product and service costing systems for Sangyod Rice Community Enterprise: A case study of Baan Khao Klang, Khuan Khanun District, Pattalung Province.** Research Project for development researchers to academic position for community and social in budget year 2017,Community and social department : The Thailand Research Fund. (In Thai)
- Punpanich, N. & Sanitprachakorn, S.(2019).Marketing Mix Model and Consumer Behavior Toward Marketing Effectiveness of Fresh Food Online Purchase Among Consumers in Bangkok Metropolitan Region. **Graduate School of Commerce Burapha Review Journal**,14(2).31-49 (In Thai)
- The Stock Exchange of Thailand.(2015).**Analysis Personal Factors.**Bangkok: Media & Publishing of The Stock Exchange of Thailand.
- The Stock Exchange of Thailand.(2017).**The Stock Exchange of Thailand information.** Retrieved from May 1,2020 from https://www.set.or.th/th/about/overview/history_p1.html
- The Stock Exchange of Thailand. (2019). **8 qualifications to investment achievement.** Retrieved from May 1,2020 from https://www.set.or.th/set/education/html.do?name=decode_begin_invest_3&innerMenuId=17

Trinity Securities Company Limited.(2020).**Risk of stock investment**. Retrieved from February 1,2020 from <https://www.trinityquicktrade.com/th/Knowledge/securities/11>

Wongwaisiriwat, S.(2020).**Covid 19 and new wave of investment opportunities**. Bangkok: Bank of Thailand.

.....